

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 53. Paschalis Papa in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. LIII.

Sæcul. XII.
A. C. 1106.*Paschalis Papa in Francia.*

Nihil magis certo futurum esse credebant Germani, quam Summum Pontificem cum Rege nuper electo, omnibusque Regni Proceribus, Moguntiaë Festum Natalis Domini esse celebraturum. Rex postquam aliquamdiu Augusta & in aliis superioris Germaniæ urbibus adventum Papæ expectasset, Festa Natalitia cum Legatis Ratisbonæ transegit. At Papa suorum secutus consilium a proposito abierat, Germanicæ Gentis ferociam pertimescens, quam Veronæ, cum ibi diversaretur, exorta seditione expertus fuerat. Monebant amici, Germanos Decretum de Investitura respicere, & adhuc indomitum esse Juvenis Regis ingenium. Nempe Henricus filius videns, defuncto jam patre suam potentiam firmam consistere, sibi auxilio Papæ haud amplius opus esse intelligebat. His omnibus serio pensatis Papa, ducto suspirio dicere auditus, necdum sibi viam in Germaniam patere, Burgundiam petiit, inde in Franciam transiturus. Causa vero in Franciam proficiscendi erat, quod Papa Ludovicum Principem, cui Regnum destinabatur, & Ecclesiam Gallicanam consulere cuperet, in negotio Investituræ, cum refractarium sibi habe-

*Ab. Ursper.**Suger. vit.**Lud. c. 9.*

Sæcul. XII. ret Henricum Regem, Principem inhu-
A.C. 1107. manum, crudelem tyrannum parentis
 sui, quem carcere detentum ad Regnum
 sibi & Insignia Imperii reddenda compu-
 lisse diceretur. Hæc sunt verba Sugerii
 Abbatis, illius ævi Scriptoris. Quare
 Romæ statutum fuerat, quod ob perfidi-
 am Romanorum, quorum fides facili
 negotio corrumpi posset, tutius in Fran-
 cia de his quæstionibus deliberandum es-
 set. Ita Papa Cluniacum venit, Episco-
 pis, Cardinalibus, & Nobilibus Romanis
 comitantibus, ubi Festo Natalis Domini,
 anno millesimo centesimo sexto, celebra-
 to, inde Charitatum digressus Eccle-
 siam solemnem pompa, multis Archiepisco-
 pis, Episcopis, Abbatibus & Monachis assi-
 stentibus, consecravit. Ibi ad Papam per-
 venerunt præcipui Optimates Regni Fran-
 corum, ac inter alios Comes Rupiforten-
 sis Supremæ Regis Curia Præfectus, a
 Rege missus, ut ipsius nomine Papam
 tanquam Patrem suum Spiritualem,
 quamcunque Regni civitatem intraret,
 obsequii causa comitaretur.

Paschalis Papa in Ecclesia S. Martini
 Turonensis Dominicam *Letare*, quartam
 Quadragesimæ, hoc anno millesimo cen-
 tesimo septimo in diem vigesimam quar-
 tam Martii incidentem, celebrans Tia-
 ram Papalem more Romano portabat.
 Ad S. Dionysium in Francia deinde venit,
 ab

ab Adamo Abbate honore, qui Summo Pontifici conveniebat, exceptus. *Memoratu autem dignum illud est*, addit Sugerius, testis præsens, *quod contra Romanorum morem nec aurum, nec argentum, nec gemmas illius Monasterii sibi expetierit* (id enim timuerant monachi) *& nec quidem intueri voluerit. Ante Sacras Reliquias pulcherrimo humilitatis exemplo procubuit, obortis lacrymis orans. Tum petiit sibi dari particulam vestium Episcopaliū S. Dionysii, ejusdem sanguine tinctam, dicens: nolite gravari, nobis restituere minimam partem vestimenti illius viri, quem olim vobis Apostolum gratis misimus.*

Summo Pontifici, ad S. Dionysium commoranti, Philippus Rex & Ludovicus Princeps, filius ejus, occurrentes ad ejus pedes provolvuntur. Papa supposita manu ambos levavit, moxque cum iisdem de negotiis Ecclesiæ familiariter consultare cœpit. Tenero affectu rogabat, ne unquam Ecclesiam Matrem suam destituerent, memores, quam gloriosum exemplum ipsis Carolus Magnus, aliique Reges Antecessores ipsorum reliquissent, Tyrannis, Ecclesiæ hostibus & nominatim Henrico Regi fortiter resisterent. Ambo Reges (nam jam tunc Ludovicus Princeps eo titulo decorabatur) amicitiam, auxilium, & consilium pollicebantur,

Sæcul. XII. tur, totum Regnum Pontificis obsequio
 A.C. 1107. offerebant. Tum Catalaunum ad Ma-
 tronam amnem, ut cum Legatis Regis
 Germaniæ conferret, iturum Pontificem
 Archiepiscopos, Episcopos & Abbatem
 S. Dionysii, quem Sugerius sequebatur,
 comitari jubent.

Catalauni Papa aliquamdiu Henrici
 Regis Legatos expectavit, qui, postquam
 advenerunt, ad Hospitium S. Mengini
 deducti sunt. Erant vero hi Legati, Ar-
 chiepiscopus Trevirensis, Episcopus Hal-
 berstadiensis, Episcopus Monasteriensis,
 complures Comites & Dux Welpho,
 qui semper sibi, quocunque procederet,
 gladium præferri jubebat, vir alta &
 procera statura, atque elatæ vocis stre-
 pitu, a fragore tonitruï haud multum
 abhorrente, intuentibus & audientibus
 terribilis. Hi omnes, Legatorum pote-
 state muniti, potius ad incutiendum ter-
 rorem quam ad deliberandum venisse
 videbantur.

§. LIV.

Collatio Catalaunensis.

Itaque Legati Germani, Alberto Can-
 cellario, in quo Imperator maximam
 posuerat fiduciam, domi relicto, magno
 numero & pompa ad Summi Pontificis
 ædes se conferunt. Archiepiscopus Tre-
 virensis eloquentia morumque elegantia
 &